

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **M. J.**

skazanego z art. 178b k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 19 kwietnia 2023 r,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu

z dnia 6 kwietnia 2022 r., sygn. akt II Ka 9/22

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Łasku

z dnia 29 września 2021 r., sygn. akt II K 50/20

na podstawie art. 531 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. w zw. z art. 432 k.p.k.

postanowił:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 29 września 2021 r., sygn. akt II K 50/20 M. J. został uznany za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu z art. 177b k.k. i za to wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 42 § 1a pkt 1 k.k. orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez oskarżonego oraz obrońcę Sąd Okręgowy w Sieradzu wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2022 r., sygn. akt II Ka 9/22 utrzymał zaskarżone orzeczenie w mocy.

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego wniósł obrońca skazanego. W kasacji obrońca zawarł wniosek o zwolnienie skazanego z obowiązku uiszczenia opłaty od kasacji (k. 3-9, akt II WKK 5/22).

Zarządzeniem sędziego Sądu Okręgowego w Sieradzu, II Wydziału Karnego z dnia 10 września 2022 r. pomimo nierozpoznania wniosku obrońcy skazanego o zwolnienie z obowiązku uiszczenia opłaty od kasacji, stwierdzono, że kasacja odpowiada warunkom formalnym, a następnie akta wraz z wniesioną kasacją przekazano Sądowi Najwyższemu (k. 23, II WKK 5/22).

Postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2022 r. na podstawie art. 531 § 2 k.p.k. zwrócono akta sprawy w celu dopełnienia czynności zmierzających do usunięcia braków formalnych kasacji w postaci uiszczenia opłaty od kasacji (k. 33, II WKK 5/22).

Zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 12 grudnia 2022 r. wezwano obrońcę skazanego i skazanego do należytego wykazania, że ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów nie jest w stanie uiścić opłaty od kasacji w kwocie 450 zł (k. 34, II WKK 5/22). W związku z brakiem odpowiedzi ze strony obrońcy skazanego i skazanego postanowieniem Sądu Okręgowego w sieradzu z dnia 8 lutego 2023 r. nie uwzględniono wniosku o zwolnienie skazanego z obowiązku uiszczenia opłaty od kasacji (k. 43, II WKK 5/22). Zarządzeniem wydanym w dniu 8 lutego 2023 r. wezwano skazanego do uzupełnienia braków formalnych kasacji poprzez uiszczenie opłaty od kasacji w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania do uzupełnienia braków formalnych kasacji (k. 44, II WKK 5/22). Następnie w związku z nieusunięciem braków formalnych w dniu 8 marca 2023 r. dokonano reasumcji zarządzenia z dnia 10 września 2023 r. o przyjęciu kasacji w ten sposób, że odmówiono przyjęcia kasacji (k. 55, II WKK 5/22).

W dniu 29 marca 2023 r. akta wraz z zarządzeniem przesłano do Sądu Najwyższego (k. 59, II WKK 5/22).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację wniesioną przez obrońcę skazanego należało pozostawić bez rozpoznania.

Nie ulega wątpliwości, że wniesiona w niniejszej sprawie kasacja nie spełnia wymogów formalnych, tj. nie została uiszczona opłata od kasacji.

Przepis art. 527 § 1 k.p.k. stanowi, że kasacja podlega opłacie. Nieopłacona kasacja dotknięta jest brakiem formalnym, podlegającym uzupełnieniu w trybie określonym w art. 120 § 1 k.p.k. Z treści art. 120 § 2 k.p.k. wynika, że w razie uzupełnienia braku w określonym terminie pismo procesowe zawierające kasację wywołuje skutki od daty jego wniesienia, w przeciwnym natomiast wypadku pismo to pozostaje bezskuteczne, co stosownie do treści art. 530 § 2 w zw. z art. 429 k.p.k. i art. 120 § 2 k.p.k., wywołuje decyzję o odmowie przyjęcia skargi, jako niespełniającej formalnego warunku jej wniesienia.

Na tym tle w realiach sprawy należało uwzględnić, że składane przez obrońcę pismo procesowe zawierające kasację nie zostało opłacone, co skutkowało uruchomieniem procedury określonej w art. 120 § 1 k.p.k. Zarządzeniem z dnia 8 lutego 2023 r. wezwano obrońcę skazanego do uzupełnienia jej formalnego braku przez uiszczenie, w terminie 7 dni, kwoty 450 zł z tytułu opłaty od tej skargi i pouczone go o konsekwencjach wynikających z treści art. 120 § 2 k.p.k. Odpis postanowienia został doręczony 14 lutego 2023 r., a zatem 7 – dniowy termin do uzupełnienia tego braku upływał z dniem 21 lutego 2023 r. Do tej daty, jak wynika z akt sprawy, strona wnosząca kasację nie wykonała żadnej czynności, co oznacza, że formalny warunek wniesienia kasacji nie został spełniony.

Na marginesie wskazać należy, że nie było możliwości wydania zarządzenia przez prezesa sądu (przewodniczącego wydziału, upoważnionego sędziego - art. 93 § 2 k.p.k.) z dnia 8 marca 2023 r., bowiem wcześniej zostało przecież wydane zarządzenie przyjęciu kasacji. Dostrzeżenie przez któryś z podmiotów, któremu kasacja została doręczona, braków formalnych powodujących niedopuszczalność kasacji nie tylko nie uprawnia takiego podmiotu do zaskarżenia przedmiotowego zarządzenia, ale też nie daje prezesowi sądu kompetencji do reasumpcji swojej wcześniejszej decyzji o przyjęciu kasacji. Skorygowanie błędnej decyzji o przyjęciu kasacji może w takiej sytuacji dokonać wyłącznie Sąd Najwyższy poprzez pozostawienie jej bez rozpoznania w oparciu o przepis art. 531 § 1 k.p.k. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 14 czerwca 2006 r., II KZ 16/06, R-

OSN KW 2006, poz. 1241; z dnia 19 marca 2008 r., IV KZ 11/18, R-OSN KW 2008, poz. 706; z dnia 6 sierpnia 2008 r., III KZ 71/08, LEX nr 424891; z dnia 30 stycznia 2015 r., III KZ 146/14, Biul. PK 2015, nr 2, s. 61-63).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.

[SOP]

[f.n]